

Grundareal, kun 252 m² med en Jordværdi af 123 000 Kr. og velindrettede Bygninger, assureret 1919 for 125 000 Kr., indbringer større Lejeindtægt end Rosenborggade 1. I Virkeligheden er Ejendommens Bygninger kun til Nedrivning" og giver kun delvis Forrentning af Grundværdien, indtil rationel Bebyggelse kan finde Sted.

Det forekommer mig, at disse Oplysninger er i afgjort Strid med den Opfattelse, det ærede Medlem havde med Hensyn til Vurderingen af de nævnte Ejendomme, og jeg har derfor ikke villet undlade ved denne Lejlighed at give Svar paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede. Jeg haaber, at disse Oplysninger i ikke ringe Grad vil bidrage til, at det ærede Medlem faar den Opfattelse, at Vurderingsarbejdet i de omtalte Tilfælde er udført med god Omtanke. Jeg kan i hvert Tilfælde for mit eget Vedkommende ud fra den Erfaring, jeg har gjort i OverSkyldraadet, udtale, at jeg har det bestemte Indtryk, at det Udvalg, som har med Byvurdering at gøre, har udført et grundigt og godt Arbejde. Men skulde der være enkelte Steder, hvor der med Rette kan peges paa en mindre god Jordvurdering — og det er jo sandsynligt —, maa jeg gentage, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at man maatte ikke vente en særlig omhyggelig Jordvurdering de to foregaaende Gange, en saadan er foretaget, da Vurderingsraadene gik ud fra, at disse Vurderinger ikke skulde benyttes som Grundlag for Skatteudskrivning. Nu ved man, at Skat efter Jordværdien vil følge efter den kommende Vurdering, og jeg nærer da ikke Tvivl om, at Jordvurderingen vil blive foretaget med langt større Omhu, og at Resultatet derfor ogsaa vil blive tilfredsstillende. Man maa i denne Forbindelse heller ikke glemme, at naar man indskyder et nyt Vurderingsled, Skyldraadene, vil dette i høj Grad bidrage til en mere ensartet Vurdering. Det maa selvfølgelig ogsaa være det ærede 7de Medlem for 2den Kreds' (Piper) Mening, da han er Medforlagsstiller til en saadan Ordning.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag, medens jeg i alt Fald indtil videre ikke skal omtale Mindretallets Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa at udskyde Vurderingen til 1. Januar 1924 for at give den fornødne Tid til Vurderingsarbejdets Gennemførelse, og for at det kan blive udført paa en Tid, da det er

muligt at vurdere Jord. — Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 2 gaar ud paa, hvis Værdiforøgelsen af en Ejendom paa Grund af Byggeri ikke overstiger 2 000 Kr., da at undlade Omvurdering. Denne Bestemmelse vil sikkert vække Tilfredshed blandt Grundejerne, og skattemæssigt set er den af ringe Betydning. — Ved Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 af Flertallet føres Punkt 2, 1ste Stykke, tilbage til den oprindelige Affattelse. Jeg tror, at selv Vennerne af, maaske endog Fædrene til dette Stykke i den foreliggende Form vil finde sig vel tilfredse med denne Ændring. Det kan nemlig ikke nægtes, at det medfører nogen Uklarhed, at Træmassen, naar der er Tale om Skovjordens Vurdering, medtages. Ændringen har ogsaa den Fordel, at Vurdering af Skovjord stilles lige med Vurdering af anden Jord. — Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 4, stillet af et Flertal, medfører, at Ejeren af Hensyn til Nedgangen i Konjunkturerne ikke kan begære sin Grund vurderet og nedsat mellem to Hovedvurderinger. Derved opnaas, at Omvurderingen til Jordværdi og Ejendoms skyld stilles lige, hvad der maa siges at være naturligt paa Grund af den nøje Forbindelse mellem Jordværdi og Ejendomsskyld. — I Ændringsforslag Nr. 8 til § 5, stillet af Flertallet, foreslaas, at Promillen af Skovejendomme forhøjes fra 0,75 til 1,1, hvorved opnaas, at hvis Jordværdien — den er jo, som bekendt, vanskeligere at ansætte for Skovenes Vedkommende end for Agerjord — skulde være mindre heldigt ansat, influerer det ikke paa det samlede Skattebeløb, da Promilleafgiften for Skovbrugsjord efter Grundværdi og efter Ejendomsskyld er den samme, nemlig 1,1. Man vil altsaa forstaa, at ifald Jordvurderingen skulde svigte — f. Eks. med 20 pCt., eller hvad det nu maatte være, op eller ned —, faar det ingen Indflydelse paa Skattebeløbet, samlet set. — Ændringsforslaget under Nr. 12 er kun af redaktionel Betydning. — Ved Ændringsforslag Nr. 14 faar Finansministeren Bemyndigelse til at give Skattefrihed for Hedeplantager i indtil 40 Aar. Denne Udvidelse af Skattefriheden har man efter forskellige Oplysninger fra Plantageejernes Side fundet vel begrundet, idet mange Plantager i et tilsvarende Aaremaal kun giver Tab.

Jeg kommer saa til en Række Ændringer, nemlig Nr. 17, 18, 19, 21, 24, 26, 27, 28 og 29, stillede af Udvalget, samt Ændringerne Nr. 20, 25 og 30, stillede af